

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 233/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., bytom P., zastúpeného advokátkou JUDr. I. Č., P., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 145/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2006 doručená sťažnosť J. P., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. I. Č., P., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 145/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 22. apríla 2005 podal na Okresnom súde Poprad (ďalej len „okresný súd“) návrh, ktorý označil „*Žaloba pre porušovanie základných práv a slobôd občanov*“. Touto žalobou sa sťažovateľ na okresnom súde domáhal preskúmania rozhodnutia o priestupku vydaného Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru P. (ďalej len „okresný dopravný inšpektorát“) sp. zn. ORP-779/DI-2-SK-2004, ako aj preskúmania rozhodnutia Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v P. (ďalej len „krajský dopravný inšpektorát“) sp. zn. KRP-28/DI-2-2005.

Sťažovateľ uviedol, že až z uznesenia krajského súdu sp. zn. 1 S 145/05 z 11. novembra 2005 sa dozvedel, že daná vec, ktorá bola pôvodne vedená na okresnom súde, bola 29. septembra 2005 postúpená tamojšiemu súdu. Podľa vyjadrenia sťažovateľa krajský súd ho uznesením z 11. novembra 2005 vyzval k predloženiu rovnopisu rozhodnutia okresného dopravného inšpektorátu a krajského dopravného inšpektorátu. Sťažovateľ uviedol, že výzvou z 11. novembra 2005 ho krajský súd zároveň vyzval k zaplateniu súdneho poplatku, ktorý zaplatil 8. decembra 2005.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ prejavil nespokojnosť s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 145/05, 15. februára 2006 adresoval tamojšiemu súdu sťažnosť na prieťahy v konaní.

Sťažovateľ sa domnieva, že postupom krajského súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože aj napriek tomu, že spis bol krajskému súdu postúpený 29. septembra 2005, ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo vo veci meritórne rozhodnuté.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol následovným nálezom:

„Základné právo J. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. I S 145/05 porušené bolo.

Krajskému súdu v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. I S 145/05 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

J. P. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 Sk, ktoré je Krajský súd v Prešove povinný mu vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd v Prešove je povinný zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia J. P. v sume, ako budú tieto trovy vyčíslené, na účet advokátky JUDr. I. Č., P., a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Z obsahu spisu krajského súdu sp. zn. 1 S 145/05 ústavný súd zistil, že vo veci boli vykonané tieto úkony:

Dňa 29. septembra 2005 bol krajskému súdu doručený spis okresného súdu sp. zn. 20 S 3/2005 spolu s uznesením okresného súdu z 30. augusta 2005, ktorým okresný súd danú vec postúpil krajskému súdu.

Dňa 29. septembra 2005 krajský súd prideliť danej veci sp. zn. 1 S 145/05.

Dňa 3. októbra 2005 sudca poveril vyššieho súdneho úradníka vykonať vo veci procesné úkony.

Dňa 11. novembra 2005 krajský súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe sťažovateľa a na zaslanie originálu spisu.

Dňa 11. novembra 2005 krajský súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka vyzval sťažovateľa k odstráneniu nedostatkov návrhu (k zaslaniu rovnopisov napadnutých rozhodnutí).

Dňa 11. novembra 2005 krajský súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 8. decembra 2005 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým reagoval na výzvu súdu.

Dňa 14. decembra 2005 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe sťažovateľa.

Dňa 27. decembra 2005 krajský súd do spisu založil „Záznam o zložení“ svedčiaci o zaplatení súdneho poplatku sťažovateľom, ktorý ho uhradil 8. decembra 2005.

Dňa 16. februára 2006 bola krajskému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní.

Dňa 13. júna 2006 krajský súd uznesením sp. zn. 1 S 145/05 konanie zastavil z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žaloby.

Dňa 22. júna 2006 kancelária krajského súdu vypravila uznesenia za účelom ich doručenia účastníkom konania, prípadne ich právnym zástupcom.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 145/05, predmetom ktorého bolo preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04).

Zo spisu krajského súdu sp. zn. 1 S 145/05 ústavný súd zistil, že návrh, na základe ktorého sa konanie vedie, bol okresnému súdu pôvodne doručený 22. apríla 2005. Okresný súd uznesením z 30. augusta 2005 danú vec postúpil krajskému súdu. Spis okresného súdu sp. zn. 20 S 3/2005 spolu s uznesením o postúpení veci bol krajskému súdu doručený 29. septembra 2005. Od uvedeného dátumu prebieha namietané konanie na krajskom súde. Sťažnosť sťažovateľa pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bola ústavnému súdu doručená 2. júna 2006. Krajský súd uznesením sp. zn. 1 S 145/05 z 13. júna 2006 konanie zastavil podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pretože návrh bol podaný oneskorene a zmeškanie lehoty nebolo možné odpustiť (§ 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Celková dĺžka doterajšieho konania vedeného na krajskom súde (9 mesiacov) spolu s charakterom veci (preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu), zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 1 S 145/05 bolo už možné pokladať za konanie so zbytočnými prietáhmi, a to aj napriek tomu, že súd konanie zastavil z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žaloby. Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch

judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmito článkami (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd konštatuje, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 145/05 vykonal niektoré procesné úkony, aj keď vzhľadom na spôsob ukončenia konania, nie celkom efektívne. Aj napriek tejto skutočnosti s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania vedeného na krajskom súde (9 mesiacov) a na to, že 13. júna 2006 krajský súd konanie zastavil, ako aj s poukazom na vyššie uvedené argumenty, sa ústavný súd nedomnieva, že by postup krajského súdu bolo možné považovať za postup, ktorý by bol podkladom pre vyvodenie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, nezaoberal sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2006